

vidt datterselskabet driver finansiell virksomhed, afgøres efter samme retningslinjer, som gælder i aktieavancebeskatningslovens § 2 a.« Hermed er det tilkendegivet, at afgrænsningen af finansiell virksomhed skal foretages på samme måde efter de to bestemmelser, og at selskaber, der ikke anses for at drive finansiell virksomhed efter § 2 a, følgelig heller ikke vil blive anset for at drive finansiell virksomhed i medfør af den foreslåede regel i selskabsskatteovens § 32.

Finansrådet mener yderligere, at der ved vurderingen af, om det udenlandske beskatningsniveau er væsentlig lavere end efter danske regler, bør opereres med en grænse omkring 25 pct.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i bedømmelsen af, om der »beskattes væsentlig lavere end efter danske regler«, tages udgangspunkt i den praksis, der har udviklet sig i henhold til selskabsskatteovens § 13, stk. 3. Efter denne bestemmelse er udbytte fra udenlandske datterselskaber skattefrit ligesom udbytte fra danske datterselskaber, hvis det udenlandske datterselskab beskattes efter regler, der ikke i væsentlig grad afviger fra reglerne her i landet.

De nærmere regler om, hvad der skal forstås ved en væsentlig afvigelse fra danske regler, er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 983 af 1. december 1994 og cirkulære nr. 136 af 7. november 1988 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. pkt. 48. Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål 5 (L 147 – bilag 7) i forbindelse med Folketingets behandling af forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (udbytte fra udlandet), som blev vedtaget den 5. maj 1994, jf. lov nr. 377 af 18. maj 1994.

Som det fremgår af det nævnte svar til Skatteudvalget (L 147 – bilag 7), er der i sidste ende tale om en konkret ligningsmæssig afgørelse.

For at lette ligningsmyndighedernes arbejde har Skatteministeriet for visse landes vedkommende foretaget en overordnet vurdering af, om selskabsskattesystemerne »afviger væsentligt« fra det danske. Det kan dog ikke tages for givet, at alle detaljeregler i de pågældende udenlandske selskabsskattesystemer er inddraget i de overordnede vurderinger. Dette gælder også, selv om der på godkendelsestidspunktet er taget forbehold for, at datterselskabet ikke

må være omfattet af nogle særligt fremhævede lempelige skatteregler.

Ved afgørelsen af, om den selskabsskatteindkomst, der ligger til grund for det modtagne udbytte, beskattes efter regler, der ikke i væsentlig grad afviger fra de danske, tages der udgangspunkt i bestemmelsen i § 7, stk. 1, i ovennævnte bekendtgørelse, hvorefter der skal foretages en *samlet* vurdering af det pågældende udenlandske selskabsskattesystem.

Det bemærkes, at jeg i forbindelse med en henvendelse om det finske selskabsskattesystem lige har genovervejet spørgsmålet om den nedre grænse for det beskatningsniveau, der kan godkendes i relation til selskabsskatteovens § 13, stk. 3. Med virkning fra og med 1993 er den finske enhedssats blevet nedsat til 25 pct.

I den forbindelse er det tilkendegivet, at man som udgangspunkt fortsat kan godkende det finske selskabsskattesystem i forhold til selskabsskatteovens § 13, stk. 3.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 35 er det nævnt, at et beskatningsniveau på omkring 30 pct. som udgangspunkt vil blive godkendt, forudsat at beskatningsgrundlaget også opgøres på en sammenlignelig måde. Denne udtalelse skal nu ses i sammenhæng med det ovenfor anførte. Herefter vil et beskatningsniveau i udlandet på ikke under 25 pct. normalt blive godkendt i relation til § 13, stk. 3, og dermed også i henseende til den foreslåede bestemmelse i selskabsskatteovens § 32, såfremt skattegrundlaget opgøres på en måde, der kan sammenlignes med den danske.

I denne sammenhæng skal opmærksomheden henledes på, at selskabsskattesystemet i Taiwan ikke er godkendt. I Taiwan opereres med en progressiv selskabsskattesats. Maksimumssatsen er 25 pct., og der er en skattefri bundgrænse. Desuden er der forhold, som gør, at Taiwans nominelle maksimumssats på 25 pct. ikke illustrerer den reelle afvigelse fra den danske sats på 34 pct.

Finansrådet nævner dernæst, at bestemmelsen om tvungen sambeskatning bør formuleres således, at det sikres, at samme indkomst i koncernforhold ikke beskattes flere gange.

Med henblik på at hindre dobbeltbeskatning er der i den foreslåede bestemmelse i selskabsskatteovens § 32, stk. 4, indsat en regel, som indrømmer det danske moderselskab kre-